

عنوان مقاله:

حکم فقهی کمیت شیر در اثبات محرمیت رضاعی در دیدگاه فریقین

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 19، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی فارسی مدان - گروه حقوق و فقه مقارن، دانشکده مذاهب اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از اسباب محرمیت، رضاع است. پژوهش حاضر در صدد است با روش توصیفی و تحلیلی به این سوال اساسی پاسخ دهد که در فقه مقارن چه مقدار شیر خوردن موجب محرمیت می شود؟ نگارنده تلاش نموده است با نگاه نقادانه موضوع را از دو منظر فقه امامیه و فقه اهل تسنن مورد مطالعه تطبیقی قرار داده، اشتراکات و افتراقات فقه امامیه و فقه اهل سنت را تبیین نماید. در فقه امامیه از سه جهت اثر، عدد و زمان به محرمیت رضاعی پرداخته شده که منظور از اثر شیر خوردنی است که باعث رشد گوشت و محکم شدن استخوان می گردد. مدت زمان شیردهی، یک شبانه روز است که کودک نباید بین آن، شیر زن دیگر و یا غذا بخورد. از جهت تعداد، میان فقهای امامیه اختلاف نظر وجود دارد که شامل ۱، ۱۰ و ۱۵ مرتبه و ۱۵ شبانه روز است. اما فقهای اهل سنت از دو جهت اثر و تعداد بحث کرده اند. فقهای امامیه و اهل تسنن از جهت اثر اختلافی ندارند. در مورد تعداد و دفعات شیر خوردن، پنج قول وجود دارد که حنفی و مالکی قائل اند با مطلق شیر خوردن و مقدار کم محرمیت حاصل می شود. شافعی و حنبلی محرمیت را ۵ مرتبه می دانند؛ گرچه اقوال دیگر مانند ۳، ۴، ۷ و ۱۰ مرتبه نیز مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

اسباب محرمیت، رضاع، فقه مقارن، محرمیت رضاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689289>

